

РЕШЕНИЕ

№ 5939

гр. София, 02.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 65 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА

при участието на секретаря ЗОРНИЦА ЛЮДМ. ПЕШЕВА
като разгледа докладваното от ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА Гражданско дело № 20231110156935 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба от „Топлофикация София“ ЕАД срещу „Техем Сървисис“ ЕООД, с която са предявени обективно кумулативно съединени осъдителни икове с правно основание чл. 82, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 2 ЗЗД за заплащане на сумата в размер на **350,79лв.**,представляваща регресно притезание ,на основание чл.45,ал.1, т.2 от ОУ на договорите между „Топлофикация София“ЕАД и търговец за извършване на услугата дялово разпределение на топлинната енергия между потребителите в сграда-етажна собственост,ведно със законната лихва от 17.10.2023год. до окончателното й заплащане ,както и осъдителен иск ,с правно основание чл.49 вр. чл.45 от ЗЗД за заплащане на сумата от **725лв.**,представляваща имуществени вреди от сторени разноси за събиране на начисленото от ответника вземане за топлинна енергия и дялово разпределение,ведно със законната лихва от 17.10.2023год. до окончателното й заплащане.

В условията на евентуалност ,заплащането на сумата от 725лв. се претендира на основание чл.45,ал.1, т.2 от ОУ на договорите между „Топлофикация София“ЕАД и търговец за извършване на услугата дялово разпределение на топлинната енергия между потребителите в сграда- етажна собственост,ведно със законната лихва от 17.10.2023год. до окончателното й заплащане.

В исковата молба ищцовата страна сочи ,че в изпълнение на издадената му лицензия за територията на град София продава топлинна енергия с топлоносител гореща вода за отопление и битово горещо водоснабдяване на клиенти,в самостоятелни обекти в сгради – ЕС,присъединени към топлопреносната мрежа.Сочи ,че такъв битов клиент,по данни на ответника бил и собственикът на имот в гр.София,ж.к.“Хаджи Димитър“,бл.25,вх.В,ет.2,ап.40,аб.№279953.Сочи ,че разпределението на топлината енергия,която постъпва в сградите се извършва по системата „дялово разпределение“ като ответникът бил вписан в публичния регистър по чл.139а от ЗЕ. Като лице извършващо

услугата дялово разпределение.Отношенията между „Топлофикация София“ЕАД и лицата,вписани в регистъра по чл.139а от ЗЕ се регулирали от ОУ на договорите между „Топлофикация София“ЕАД и търговец за извършване на услугата дялово разпределение на топлинната енергия между потребителите в сграда- етажна собственост,приети с Решение по т.2 от Протокол №19/05.07.20207год. и Решение по т.1 от Протокол № 22/23.07.20007год. на СД на „Топлофикация София“ЕАД ,одобрени с Решение № ОУ-024/10.08.2007год. на ДКЕВР.

В исковата молба ищецът сочи ,че ответникът бил извършил отчет на клиент на ТЕ ,по смисъла на чл.153 ЗЕ ,за самостоятелен обект ,ап.40,аб.№ 279953 и бил подал в топлопреносното предприятие данни за отчетената и консумирана от клиента топлинна енергия за периода м.05.2014год. – м.04.2017год.,възлизаща на 311,20лв.Също така твърди ,че за извършената услуга дялово разпределение дружеството било заплатило на ответника сумата от 39,59лв.,главница ,която в последствие след извършения отчет и издаването на общите фактури за двата отоплителни сезона била претендирана от клиента.

Последният не изпълнил задълженията си ,поради което ищеца подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК ,като такава била издадена по ч.гр.д. №76819/2017год. по описа на СРС,178 състав,а за установяване на съществуването на вземането било образувано гр.д.№40913/2020год. по описа на СРС,178 състав.По последното ,на основание чл.219,ал.1 от ГПК в качеството на трето-лице помагач на страната на ответника бил конституиран ответника..На същия бил връчен препис от исковата молба и същия извършил процесуалните действия ,които счел за необходими.

Ищецът твърди ,че по посоченото дело съдът се бил произнесъл с решение ,с което приел за недоказани претенцията му .Приел за недоказана извършената доставка на топлинна енергия ,тъй като сумите за топлинна енергия не били начислени съгласно изискванията на действащата нормативна уредба.Сочи ,че от допуснатата и кредитирана експертиза на вещото лице ,се установявала ,че стойността на действително потребената топлинна енергия е само за сградна инсталация ,като след изравняването в полза на клиента било възникнало вземане за възстановяването на сумата от 51,95лв.При това положение ,съдът приема ,че вземане в полза на ищеца за периода не съществува.Твърди ,че като е подал данни за наличие на такова вземане ,след извършване на изравняването ,на практика фирмата за дялово разпределение била извършила неправилно и невярно дялово разпределение.

Ищецът счита ,че ответника ,в качеството си на подпомагаща страна по това производство е обвързан от силата на мотивите на съдебното решение, по арг. На чл.223,ал.2 от ГПК.Счита ,че така в отношенията между ищеца и ответника било установено ,че поради неправилния отчет и невярното дялово разпределение „Топлофикация София“ЕАД била понесла загуба ,представляваща цената на начислената топлинна енергия от 311,20лв. и главницата за услугата дялово разпределение в размер на 39,59лв.Сочи ,че е изготвил Контролни отчети и сторнирал сумите ,които били отнесени като разходи на предприятието.Счита ,че при това положение за ищеца възниква основание на чл.45,т.2 от

ОУ да търси възстановяване на загубата ,която е в резултат от поведението на фирмата за дялово разпределение,която загуба следва да бъде възстановена на ищеца.

Също така сочи ,че ищеца претърпял вреди от деловодните разноски по воденото на делата ,които възлизали на :25лв. – д.т. ;200лв. – депозит за особен представител на клиента ; 500лв. /2 по 250лв. / депозити за вещи лица.Сочи ,че тези разходи са пряка и непосредствена последица от увреждането,изразяващо се в неправилен отчет и невярно дялово разпределение.

В условията на евентуалност, ако съдът приеме ,че не е налице фактическия състав на непозволеното увреждане ,претендира сумата от 750лв. да бъде присъдена на основание чл.45,т.2 от ОУ ,като част от пълния размер, с който ответника следва да го обезщети,като счита ,че са обхванати ,както главното ,така и всички допълнителни акцесорни вземания,възникнали като резултат от нарушаване на общите условия.Сочи иче направените от ищеца разходи за събиране на вземането също били отнесени като разход на дружеството.

Претендира и деловодни разноски.

Ответникът „Техем Сървисис“ЕООД е депозирал в срока по чл.131 от ГПК писмен отговор. Оспорва претенциите на ищеца по основание.Оспорва твърденията на ищеца за нарушения на нормативната уредба за дяловото разпределение ,извършени от ответника.Сочи ,че в съдебното решение по гр.д.№40913/020год. ,съдът е възпроизвел констатациите на вещото лице по СТЕ,че в имота на клиента радиаторите са демонтирани и сградата не получава топлинна енергия за подгряване на топла вода ,поради което не е извършвано дялово разпределение за потребена в имота топлинна енергия ,но е извършвано дялово разпределение за топлинна енергия ,отдадена от сградната инсталация.Съдът е констатирал и че това разпределение е извършено съобразно нормативните изисквания.Направено е възражение за лошо воден процес,на основание чл.223,ал.2 ,изр.1 от ГПК от страна на ищеца,който умишлено или поради груба небрежност е допуснал процесуални пропуски и грешки по инициране и воденето на процеса.

Счита ,че ответника няма отношение към сумата ,посочена като дължима при издаването на фактурите от страна на ищеца към клиентите.

Оспорва и претенцията за сумата от 750лв.,като счита ,че тя се претендира неоснователно.Оспорва и че тези разноски представляват пряка и непосредствена последица от поведението на ответника.По изложените съображения моли за постановяване на решение ,с което да бъдат отхвърлени предявените искове.Претендира и деловодни разноски.

Съдът, като обсъди доводите и възраженията на страните и събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Не е спорно ,че „Топлофикация София“ЕАД , по издадената му лицензия за територията на град София продава топлинна енергия с топлоносител гореща вода за

отопление и битово горещо водоснабдяване на клиенти, в самостоятелни обекти в сгради – ЕС, присъединени към топлопреносната мрежа.

Не се спори между страните по делото, че същите са обвързани от облигационно правоотношение по договор за извършване на услугата дялово разпределение по отношение на сграда, находяща се в гр.София, ж.к. “Хаджи Димитър”, бл.25, вх.В, ет.2, ап.40, аб.№279953.

Това правоотношение е регулирано от Общи условия, приети с Решение по т. 2 от Протокол № 19/05.07.2007 г. и Решение по т. 1 от Протокол № 22/23.07.2007 г. на Съвета на директорите на „Топлофикация София“ ЕАД и одобрени с Решение № ОУ- 024/10.08.2007 г. на ДКЕВР, на основание чл. 139в, ал. 2 от Закон за енергетиката.

Съгласно чл. 11, ал. 1 от същите, търговецът извършва услугата дялово разпределение на топлинна енергия по имоти в СЕС, като 1. Извършва отчет на средствата за дялово разпределение най-малко два пъти в годината; 2. Изготвя изравнителна сметка на потребената топлинна енергия в СЕС най-малко един път в годината, независимо от броя на отчитанията, 3. Извършва анализ и месечна актуализация на дяловете.

Съгласно чл. 12, ал. 1 и 2, търговецът разпределя потребената топлинна енергия между потребителите в сградата по правилата на НТ и определя дяловете за отчетен период за имотите на всички потребители в сградата, независимо от наличието на монтирани уреди за дялово разпределение в отделните помещения и имоти.

Съгласно чл. 13 търговецът е длъжен за месеца, от началото на който е получено уведомлението от Топлофикация за извършване на дялово разпределение, да подаде на Топлофикация прогнозни данни за потребление на топлинна енергия за отопление и топла вода за всеки от имотите, а съгласно чл. 15 - да актуализира прогнозните дялове за потребление на топлинна енергия за отопление и топла вода след отчитане на средствата за дялово разпределение и изготвяне на изравнителни сметки, както и след всяка промяна на потребление, за която е уведомен по надлежния ред съгласно чл. 71, ал. 4 от НТ. Според чл. 21 неосигуряването на достъп до имотите се удостоверява с констативен протокол, подписан от представител на търговеца и упълномощено лице или друг потребител от етажната собственост. Съгласно чл. 22 търговецът е длъжен при отчитането на уредите за дялово разпределение да извърши проверка и на помещенията и имотите, в които отоплителните тела са демонтирани и/или няма монтирани средства за дялово разпределение, в т.ч. помещенията с монтирани отоплителни тела извън проекта, за спазване на изискването по НТ.

Съгласно чл.45, ал.1 ,в случай на установяване на допуснати грешки от страна на търговеца, състоящи се в неправилен отчет или невярно дялово разпределение в предходен изравнителен период, в следствие на което :1. Топлофикация е издала повтори, коригирани месечни сметки на потребителите ,търговецът дължи на Топлофикация дължимите лихви по коригираните плащания и 2.Топлофикация е сторнирала и отнесла в загуби начислени суми на отделен потребител ,загубата се дължи от търговеца на Топлофикация в пълен размер.

По делото е представен и договор № 4128/24.09.2002 г., сключен между „Техем Сървисис“ ЕООД и етажната собственост с адрес гр. София, ж.к. Хаджи Димитър“ ,бр.25,,вх.А,Б,В, както и протоколи от общо събрание на етажната собственост, съгласно които е взето решение за сключване на договор с „Техем Сървисис“ ЕООД.

Видно от приложено по делото съдебно определение и решение , в рамките на производството по гр.д. № 40913/2020 г. по описа на СРС, 178 състав, са били предявени от „Топлофикация София“ ЕАД срещу трето за настоящото производство лице /Петър Михайлов Доранг/ установителни искиове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79,

ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 153, ал. 1 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за установяване съществуването на вземания в размер на **311,20 лева**, представляваща незаплатена топлинна енергия за топлоснабден имот, представляващ апартамент № 40, находящ се в гр. София, ж.к. „Хаджи Димитър“, бл. 25, вх. В, ет. 2, аб. № 279953, за периода от месец 05.2014 г. до месец 04.2017 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК - 27.10.2017 г. до окончателното изплащане на главницата; за сумата от **36,31 лева**, представляващи обезщетение за забавено плащане на главницата за периода от 16.09.2015 г. до 17.10.2017 г., за сумата в размер на **39,59 лева**, представляваща стойността на услугата дялово разпределение за периода от м. 05.2014 г. до м. 04.2017 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК - 27.10.2017 г. до окончателното изплащане на главницата, както и за **6,43 лева**, представляващи обезщетение за забавено плащане на главницата за дялово разпределение за периода от 16.09.2015 г. до 17.10.2017 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК от 13.12.2019 г. по ч. гр. дело № 76819/2017 г. на СРС, II ГО, 178 състав.

В рамките на това производство ответникът по разглежданите в настоящото производство иски е бил привлечен като трето лице помагач по реда на чл. 219, ал. 1 ГПК, като решението е постановено с негово участие.

Исковете са отхвърлени, като в мотивите на съдебното решение са изложени следните съображения:

„От изслушаното и прието по делото заключение на вещото лице по назначената СТЕ, на което съдът дава вяра като компетентно изготвено и безпристрастно, както и от представените по делото отчети на топлинния счетоводител, се установява, че в топлоснабдения имот, не са били налице 3 броя радиатори, тъй като са били демонтирани, като е липсвал и един водомер за топла вода, а сградата в режим на етажна собственост не получава топлинна енергия за битова гореща вода. От месец май 2014 г. до месец април 2017 г. не е извършвано дялово разпределение за имота, тъй като радиаторите в него са били демонтирани, но разпределението топлинната енергия отдадена от сградната инсталация е извършвано съобразни нормативните изисквания (лист 100). **Според заключението на вещото лице през процесния период топлинна енергия за отопление на имота не е отчитана (не е потребявана), тъй като радиаторите в имота са демонтирани, а разходи за топлинна енергия за битова гореща вода не е определян (топла вода не е потребявана)**, поради което и въз основа на данните от СТЕ може да се обоснове извод, че ответникът не е ползвал топлинна енергия за отопление през процесния период и такава не му е била начислявана, а е начислявана единствено топлинна енергия отдадена от сградна инсталация (лист 97). Според заключението на вещото лице по СТЕ, стойността на действително потребената топлинна енергия за периода на дяловото разпределение, представена в табличен вид в Таблица 2 от заключението, включва единствено кВтч за топлинна енергия за сградна инсталация, като след изравняване на фактурираните суми в полза на ответника е възникнало вземане за възстановяване на сумата от 51,95 лева, тъй като изравнителните сметки са с отрицателна величина, поради което вземане в полза на ищеца за периода от 01.05.2014 г. до 30.04.2017 г. за топлинна енергия не съществува. Действително в заключението на вещото лице е посочено, че общата стойност на начислената от ищеца за периода топлинна енергия е в размер на 311,17 лева, но както се

установява от Таблица № 4, тази стойност е формирана от сбор на начислени суми за топлинна енергия за имота, в който както се установява такава не е отчитана поради липса на радиатори в имота. **Ето защо, тъй като по делото безспорно се установява, че радиаторите и водомерите в имота на ответника са били демонтирани, топлинна енергия за имота, извън начислената сума за сградна инсталация, която след изравняването е отрицателна величина, не е следвало да се начислява, тъй като такава не е отчитана от дружеството за дялово разпределение, следователно вземане за нейното заплащане не е възникнало в полза на ищеца.** В полза на ищеца не е възникнало и вземане за заплащане на стойността на услугата „дялово разпределение“ за имот, защото след извършената корекция, дължимата от потребителя сума възлиза на - 51,95 лева, поради което предявените искове следва да бъдат отхвърлени.

При липса на валидно възникнало главно задължение, неоснователна се явява и акцесорната претенция за присъждане на обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главниците по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за процесния период, като съдът не следва да излага аргументи относно принципната дължимост на обезщетение за забава върху главницата стойността на услугата „дялово разпределение“, след като не се установява главно вземане на това основание да е възникнало.

По изложените съображения, не следва да бъде обсъждано и своевременно заявеното правопогасяващо възражение за изтекла погасителна давност по чл. 111, буква „б“ от ЗЗД за вземанията при приложение на съответните за периода ОУ, на които ищецът се позовава.“.

В мотивите си съдът е приел и че разноски по делото ,на основание чл.78,ал.3 от ГПК се дължат само на ответника ,но той не е доказал такива.

В производството по гр.д.40913/2020год. по описа на СРС,178 състав, „Топлофикация София“ЕАД е поискала да ѝ бъдат заплатени деловодните разноски ,за които е представила списък на разноските по чл.80 от ГПК.Представени са и доказателства за разноски в общ размер 725лв. ,включващи 25лв. – д.т. по заповедното производство ,ч.гр.д.№ 76819/2017год. по описа на СРС,178 състав, 200лв. – депозит за особен представител по гр.д.№ 40913/2020год. по описа на СРС,178 състав и 500лв. /2*250лв./ ,депозити за вещи лица по гр.д.№ 40913/2020год. по описа на СРС,178 състав.

Предвид изложеното ,от правна страна съдът приема следното :

По исковете с правно основание чл. 82, вр. чл. 79, ал.1, пр. 2 ЗЗД:

Съгласно разпоредбата на 79, ал.1, пр. второ ЗЗД, ако длъжникът не изпълни точно задължението си, кредиторът има право да иска обезщетение за неизпълнението. Съгласно чл. 82 ЗЗД обезщетението обхваща претърпяната загуба и пропуснатата полза, доколкото те са пряка и непосредствена последица от неизпълнението и са могли да бъдат предвидени при пораждаване на задължението.

В конкретния случай ищецът основава претенциите си на разпоредбата на чл.45,ал.1 ,т.2 от ОУ ,като се позовава на влязлото в сила съдебно решение по гр.д.№ 40913/2020год. по описа на СРС,178състав, по което ответника е участвал като трето-лице помагач на страната на ищеца.

Съгласно разпоредбата на чл. 223, ал. 2 ГПК това, което съдът е установил в мотивите на решението си, е задължително за третото лице в отношенията му със страната,

на която помага или която го е привлякла. То не може да го оспорва под предлог, че страната зле е водила делото, освен ако последната умишлено или поради груба небрежност е пропуснала да предяви неизвестни на третото лице обстоятелства или доказателства. От сочената разпоредба се извежда обвързващото действие на мотивите на съдебното решение, чието действие се разпростира между главната подпомагана страна и подпомагащата страна. Последната има за предмет всички становища на съда, намерили израз в мотивите на решението /фактически констатации на съда, правни изводи, становища относно преюдициални въпроси/, доколкото те обуславят изводите относно спорното право.

При това обвързващо действие, настоящият състав е длъжен да се съобрази с мотивите на решението, постановено с участието на ответника като трето лице помагач на страната на ищеца.

Видно от мотивите на съдебното решение исковете са отхвърлени ,поради това че не е следвало да се начислява топлинна енергия за имота ,тъй като радиаторите и водомерите в имота на ответника са били демонтиран ,като такава не е била отчитана от дружеството за дялово разпределение.Съдът е приел ,че е начислявана единствено топлинна енергия ,отдадена от сградна инсталация,която обаче след изравняването била отрицателна величина ,тъй като в полза на ответника е възникнало вземане за възстановяване на сумата от 51,95лв.,поради което вземане в полза на ищеца за периода от 01.05.2014год. до 30.04.2018год. за топлинна енергия не съществува.

Т.е. не се приема ,че е налице неточно изпълнение на „Техем сървисис“ ЕООД на задължението по договора за извършва дялово разпределение ,тъй като съдът е възприел заключението на вещото лице по СТЕ ,че разпределението на топлинната енергия ,отдадена от сградната инсталация е извършвано съобразно нормативните изисквания.

Ето защо не може да се възприеме тезата на ищеца ,че е налице неточно изпълнение на задълженията по цитираните разпоредби от общите условия, в частност на задължения по чл. 12 от ОУ ,съгласно които търговецът разпределя потребената топлинна енергия между потребителите в сградата по правилата на НТ и определя дяловете за отчетен период за имотите на всички потребители в сградата, независимо от наличието на монтирани уреди за дялово разпределение в отделните помещения и имоти.

При тези съображения по убеждение на настоящата инстанция исковете се явяват недоказани по основание и размер.

Предвид отхвърлянето на исковете на договорно основание ,не е налице и основанието за уважаване на иска ,с правно основание чл.49 вр. чл.45 от ЗЗД за заплащане на сумата от 725лв.,представляваща имуществени вреди от сторени разноски за събиране на начисленото от ответника вземане за топлинна енергия и дялово разпределение,ведно със законната лихва от 17.10.2023год. до окончателното ѝ заплащане,тъй като не са налице противоправно причинени вреди от действия (бездействия) на лица - служители на ответника, при или по повод извършване на възложената им работа, причинно - следствена връзка между поведението на служителите на ответника- деликвент и претърпените от ищеца имуществени вреди.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски има само ответната страна.

Същата претендира разноски в размер на **488,60лв.**представляващи адвокатско възнаграждение ,съгласно договор за правна защита и съдействие от 19.12.2023год. ,с доказателства за плащането им /платежно нареждане от 19.12.2023год./ ,които следва да бъдат възложени на ищеца.

Възражението на ищеца за прекомерност на уговореното адвокатско възнаграждение не е основателно ,тъй като то е определено в минимален размер ,съгласно

Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, а именно 407 лв. и начислен ДДС в размер на 81,40 лв., като напълно съответства на труда на адвоката, предвид действителната фактическа и правна сложност на делото.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК: 831609046, със седалище и адрес на управление в гр.София, ул. „Ястребец“ № 23Б **срещу** „Техем Сървисис“ ЕООД, ЕИК 130036512, със седалище и адрес на управление в гр.София, ул. „проф.Георги Павлов“ № 3 осъдителен иск, с правно основание чл. 82, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 2 ЗЗД за заплащане на сумата в размер на **350,79 лв.**, представляваща регресно притезание, на основание чл.45, ал.1, т.2 от ОУ на договорите между „Топлофикация София“ ЕАД и търговец за извършване на услугата дялово разпределение на топлинната енергия между потребителите в сграда- етажна собственост, ведно със законната лихва от 17.10.2023 год. до окончателното ѝ заплащане, както и осъдителен иск, с правно основание чл.49 вр. чл.45 от ЗЗД за заплащане на сумата от **725 лв.**, представляваща имуществени вреди от сторени разноси за събиране на начисленото от ответника вземане за топлинна енергия и дялово разпределение, ведно със законната лихва от 17.10.2023 год. до окончателното ѝ заплащане като неоснователни.

ОСЪЖДА „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК: 831609046, със седалище и адрес на управление в гр.София, ул. „Ястребец“ № 23Б **да заплати на** „Техем Сървисис“ ЕООД, ЕИК 130036512, със седалище и адрес на управление в гр.София, ул. „проф.Георги Павлов“ № 3, на основание чл.78, ал.3 от ГПК сумата в размер на **488,60 лв.**, представляваща деловодни разноси за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____